

har sagt, at det er i Børnetilsynsloven, dette andet Udtryk findes; det er i Værgeraadsoversorgens § 16 a., det findes, og det er derfra, vi søger det overført til de andre Paragraffer

Man maa ikke gøre sig skyldig i den Misforstaaelse — hvad jeg syntes det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) gjorde —, at Lovforslaget tilsigter at forhindre, at der i Fremtiden oprettes Børnehjem uden Tilladelse; saaledes udtrykte det ærede Medlem sig. Nej, saa langt har vi ikke povet at gaa. Det foreslog det Udvalg, der i sin Tid udarbejdede Forslaget, men det blev strøget af den høje Rigsdag, og vi har ikke ment at turde gaa saa vidt, hvad ogsaa andre Talere har fremhævet. Man kan oprette saadanne Hjem i Fremtiden ligesom hidtil uden Tilladelse, men de skal for Fremtiden, hvis disse Lovforslag gaar igennem, underkastes et virksomt Tilsyn. Vi vil altsaa ikke lægge det private Initiativ Hindringer i Vejen, og jeg anerkender fuldt ud den Rolle, som det private Initiativ gennem trekvart Aarhundrede har spillet i Børnesagen.

Det ærede 8de Medlem for 6te Kreds var betænkelig ved at ændre Ordene „sædeligt fordærvede Børn“ til de Udtryk, der her er foreslaaet, og som altsaa findes i Værgeraadsoversorgens § 16 a.; det ærede Medlem sagde, at de dækker det ikke fuldt ud, dette, at de har en „særlig vanskelig Karakter eller har vist slet Opførsel“; Ulykken er maaske netop, at de slet ingen Karakter har. Ja, Ordet Karakter bruges jo i dobbelt Betydning i det danske Sprog. Det, der her tænkes paa ved „særlig vanskelig Karakter“, kan netop være det, at de ingen Karakter har i den Forstand, hvori det ærede Medlem brugte Ordet. Jeg vil gerne forhandle med Udvalget om at finde et andet Udtryk, hvis dette ikke tiltaler, blot det gaar i den Retning, at vi kommer bort fra det nuværende Udtryk „sædeligt fordærvede Børn“, som jeg synes med Rette har vakt Misstemning rundt omkring i Børnesagskredse. Det ærede 8de Medlem for 6te Kreds deltog sammen med mig i Børnesagsmødet paa Nyborg Strand i Sommer, og dér fik vi jo et levende Indtryk af, at det er et Udtryk, man ikke holder af. Man synes for det første ikke, det er rigtigt, for Børnesagens Idé er netop at hjælpe om muligt alle op til at blive ordentlige Mennesker, og de fleste Børnehjemsforstandere tror, at det er muligt. Men dernæst vilde man heller ikke gerne have det særlige Stempel sat paa visse Børnehjem og Optagelseshjem af Hensyn til Børnenes Fremtid, netop af Hensyn til,

at det kunde vanskeliggøre dem at træde ind i de skikkelige Menneskers Kreds senere i Livet. Vi kan imidlertid forhandle om, om det skulde være muligt at finde et godt Udtryk, som kunde samle Tilslutning fra alle Sider.

Det ærede 3die Medlem for 5te Kreds mente, at der gennem disse Lovforslag blev tillagt Overinspektøren en for stor Myndighed. Jeg har allerede svaret, at Tilladelse til Hjemmenes Oprettelse ikke behøves, men hvis de viser sig uheldige efter Overinspektørens og eventuelt Socialministerens Mening, kan deres fortsatte Bestaaen forhindres. Jeg tror ikke, det er for stor en Myndighed for Overinspektøren. Et Sted skal denne Myndighed til at gribe ind ligge, og hvor ligger den egentlig bedre end hos denne Mand, som har det nøjeste Kendskab til Forholdene? Jeg har set en Udtalelse om, at man ønskede en forudgaaende Indstilling fra Værgeraadet. Jeg skulde ikke have noget imod at forhandle derom.

Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Marie Hjelmer) mente — hvad der paa en Maade glæder mig —, at det i Grunden var Meningen i 1922, at Overinspektøren skulde have et saadant Tilsyn. Vi har ikke i Socialministeriet turdet hævde den Fortolkning, og det hænger naturligvis noget sammen med Forhistorien. Det hænger noget sammen med, at Udvalget havde indstillet et langt videregaaende Tilsyn med Hensyn baade til fortsat Bestaaen og til Oprettelse, og at dette gik ud under Lovforslagets Behandling paa Rigsdagen. Derfor har vi ikke turdet hævde denne Fortolkning. Men naar det ærede Medlem mener, at det var Forudsætningen fra flere Sider den Gang, vil det, haaber jeg, gaa saa meget lettere nu at faa fastslaaet denne Fortolkning, hvad det ærede Medlem jo var villig til og netop ønskede under de foreliggende Forhold.

Jeg haaber altsaa, at Udvalgsarbejdet maa kunne føre til en til alle Sider tilfredsstillende Løsning af disse i og for sig ikke store, men dog ikke ganske betydningsløse Spørgsmaal.

Marie Christensen: Jeg takker den højtærede Socialminister for Indrømmelsen af, at der ikke staar noget om „vanskelig Karakter“ i Tilsynsloven; jeg behøver altsaa efter dette ikke at lede længere i den. Men jeg maa protestere en lille Smule imod Socialministerens Udtalelse om det første, som jeg paatalte, for der staar virkelig, at da Administrationen i sin Tid udarbejdede